

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/48781 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 27 maart 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

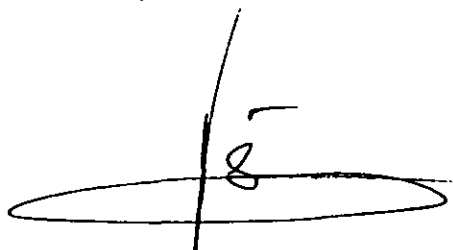
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 juni 2007

154-532.

Verzonden: - 8 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/48781

Datum uitspraak: 27 maart 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer :
eiseres,
mede namens haar minderjarige kinderen,

geboren op
v-nummer :

geboren op
v-nummer
allen burger van Armenië,
gemachtigde mr. P.M. van der Roest,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 11 november 2001 heeft eiseres een aanvraag gedaan om een verblijfsvergunning
asiel voor bepaalde tijd.

Bij besluit van 31 oktober 2002 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen.

Op 29 oktober 2002 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Bij besluit van 21 juni 2004 heeft verweerder het bestreden besluit ingetrokken.

Bij besluit van 30 augustus 2005 heeft verweerder de aanvraag van eiseres wederom afgewezen.

Op 23 september 2005 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Bij uitspraak van 15 juni 2006 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen het beroep gegrond verklaard en verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen.

Bij besluit van 8 september 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres afgewezen.

Op 5 oktober 2006 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 8 maart 2007. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R. Debets.

De feiten

Op 11 november 2001 heeft ook de partner van eiseres een aanvraag gedaan om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 31 oktober 2002 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Op 29 oktober 2002 heeft ook de partner van eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit. Bij besluit van 21 juni 2004 heeft verweerder het bestreden besluit ingetrokken. Bij besluit van 30 augustus 2005 heeft verweerder de aanvraag van de partner van eiseres wederom afgewezen. Op 23 september 2005 heeft de partner van eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit. Bij uitspraak van 15 juni 2006 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen het beroep gegrond verklaard en verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen. Op 31 juli 2006 maakt verweerder zijn voornemen tot afwijzing van de aanvraag van de partner van eiseres kenbaar. Bij brief van 23 augustus 2006 heeft de partner van eiseres zijn zienswijze op het voornemen tot afwijzen naar voren gebracht. Verweerder heeft hierop bij besluit van 8 september 2006 de aanvraag van de partner van eiseres ingewilligd en heeft de partner van eiseres in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van haar asielaanvraag heeft eiseres, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiseres is afkomstig uit Armenië en heeft de Armeense nationaliteit. In Armenië, in de kleine gemeenschap , heeft zij een gezin gesticht met haar partner. Haar partner is een kind van een Azeri vader en een Armeense moeder. Haar partner is op 17-jarige leeftijd samen met zijn broer en moeder naar Armenië vertrokken vanwege de mishandelingen en onlusten in de oorlogsperiode in Azerbeidzjan. De partner van eiseres heeft zich nooit officieel geregistreerd in Armenië omdat hij bang was dat hij als 17-jarige zou worden ingezet om te vechten in de oorlog. Haar partner heeft dan ook illegaal in Armenië verbleven. Op 12 oktober 2001 zijn de problemen, die hebben geleid tot het vertrek van eiseres uit Armenië, begonnen. Eiseres was op deze dag in de woning van de broer van haar partner. Er vond een huiszoeking plaats waarbij de politie de Azerbeidjaanse paspoorten van haar partner en zijn familie vonden. Deze huiszoeking heeft plaatsgevonden omdat de partner van eiseres verantwoordelijk danwel

medeverantwoordelijk werd gehouden voor de dood van een goudhandelaar. Op 13 oktober 2001 is eiseres door de politie verhoord omtrent de verblijfplaats van haar partner, waarbij ze is uitgescholden en geslagen. Eiseres heeft twee dagen vastgezet. Op 14 oktober 2001 is er een bomaanslag op het huis van eiseres en haar partner gepleegd. Dit was aanleiding voor eiseres en haar partner om onder te duiken en Armenië te verlaten.

3. Verweerder stelt zich in het bestreden besluit op het standpunt dat eiseres toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000. Voorts ontbeert het asielrelaas van eiseres deels positieve overtuigingskracht. De overige asielmotieven acht verweerder onvoldoende zwaarwegend voor een gegrond beroep op vluchtelingenschap dan wel op artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Voorts kan het beroep van eiseres op artikel 8 van het EVRM en op het gelijkheidsbeginsel niet slagen. Tot slot stelt verweerder zich op het standpunt dat eiseres niet in aanmerking komt voor een afgeleide op grond van 29, eerste lid, aanhef en onder e en f, van de Vw 2000 nu eiseres een andere nationaliteit heeft dan haar partner.

4. Hiermee kan eiseres zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 heeft tegengeworpen. Eiseres stelt hieromtrent dat ze afhankelijk was van haar reisagent en dat ze slechts één keer het desbetreffende reisdocument in handen heeft gehad. Voorts stelt eiseres zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat haar asielrelaas deels ongeloofwaardig is te achten. Voorts stelt eiseres dat verweerder ten onrechte haar asielrelaas onvoldoende zwaarwegend heeft geacht. Eiseres vreest dan ook voor vervolging of een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM van de zijde van de Armeense autoriteiten. Voorts vreest eiseres voor de criminele achterban van de gedode goudhandelaar. Tot slot doet eiseres een beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e en f, van de Vw 2000, nu aan haar partner een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd is verleend.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. Gezien de gronden van het beroep heeft het rechtsgeschil deels betrekking op de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiseres en daarnaast heeft het geschil betrekking op in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, e en f van de Vw 2000 genoemde inwilligingsgronden.

7. Verweerder heeft gemotiveerd uiteengezet dat hij aan eiseres toerekent dat ter staving van haar aanvraag geen documenten zijn overgelegd als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000. Eiseres heeft immers geen documenten overgelegd ter staving van haar reisroute. Dat zij afhankelijk was van haar reisagent, zoals eiseres stelt, kan niet afdoen aan haar eigen verantwoordelijkheid voor de onderbouwing - waar mogelijk - van haar reis- en asielrelaas. Bij zijn beslissing aan eiseres toe te rekenen dat zij geen reispapieren heeft overgelegd heeft verweerder voorts, toepassing gevend aan onderdeel C1/5.8.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), betrokken dat eiseres naar zijn oordeel geen consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute heeft afgelegd. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen nu eiseres weinig gedetailleerd heeft verklaard over haar reis van Armenië, via Rusland naar Nederland. Van eiseres mag worden verwacht dat zij over een dergelijk lange reis meer concrete en verifieerbare verklaringen kan afleggen.

Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerder in strijd heeft gehandeld met het gelijkheidsbeginsel nu verweerder haar partner wel een verblijfsvergunning asiel heeft

verleend en in het voornemen tot afwijzen van zijn asielaanvraag ook nog artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 heeft tegengeworpen en thans heeft laten vallen. De rechtbank volgt dit standpunt van eiseres niet nu uit de beslisminuut van de partner van eiseres blijkt dat ook aan de partner van eiseres artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 is tegengeworpen. Derhalve kan het beroep op het gelijkheidsbeginsel niet slagen. Gelet op het voorgaande is de rechtbank dan ook van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000.

8. Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 niet in redelijkheid aan eiseres heeft kunnen tegenwerpen, zodat de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dat relaas. Dit brengt volgens vaste jurisprudentie met zich dat verweerder bij zijn verdere beoordeling slechts van de juistheid van de verklaringen van eiseres hoeft uit te gaan, indien in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen en van het asielrelaas dus een positieve overtuigingskracht uitgaat.

9. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiseres deels geen positieve overtuigingskracht heeft. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de verklaring van eiseres, dat de half Azeri afkomst van haar partner pas kort voor haar vertrek uit Armenië bekend is geraakt, positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder verwijst hieromtrent naar het bepaalde in het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 7 december 2005 betreffende Armenië. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid niet op dit standpunt heeft kunnen stellen. Immers, gelet op de beslisminuut van de partner van eiseres acht verweerder geloofwaardig dat de partner van eiseres acht jaar illegaal in Armenië heeft verbleven. Uit de beslisminuut van de partner van eiseres blijkt voorts dat verweerder de verklaringen van de partner van eiseres als logische en consistente verklaringen voor het illegale verblijf heeft bestempeld. De rechtbank acht het dan ook onbegrijpelijk dat verweerder het gestelde met betrekking tot de etniciteit van de partner van eiseres als ongeloofwaardig heeft bevonden onder verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 7 december 2005 betreffende Armenië. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder ten aanzien van dit aspect een verkeerd toetsingskader heeft toegepast. De rechtbank zal derhalve het gehele asielrelaas van eiseres betrekken bij de beoordeling of verweerder het relaas als onvoldoende zwaarwegend heeft kunnen achten.

10. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen overwegen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij persoonlijk heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Uit de verklaringen van eiseres is niet aannemelijk geworden dat er sprake was van een specifiek op de persoon van eiseres gerichte belangstelling. Daartoe acht de rechtbank redengevend dat eiseres is verhoord door de politie over de verblijfplaats van haar partner en dat zij na twee dagen is vrijgelaten door de politie. Na deze vrijlating heeft eiseres geen problemen ondervonden van de zijde van de Armeense autoriteiten. De rechtbank is dan ook met verweerder van oordeel dat niet is gebleken dat eiseres in de negatieve belangstelling staat van de Armeense autoriteiten.

Ten aanzien van het gestelde conflict met de goudhandelaar en zijn criminele achterban, is de rechtbank met verweerder van oordeel dat dit conflict niet leidt tot de conclusie dat eiseres dient te worden aangemerkt als vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verweerder heeft hiertoe kunnen overwegen dat voornoemd

conflict geen verband houdt met één van de gronden van het Vluchtelingenverdrag, waardoor een beroep op dit Verdrag reeds op voorhand faalt.

Voorts voert eiseres aan dat haar partner heeft te vrezen voor vervolging van de zijde van de Armeense autoriteiten vanwege zijn etniciteit. De rechtbank is wederom met verweerder van oordeel dat deze stelling niet tot de conclusie kan leiden dat eiseres dient te worden aangemerkt als vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Immers, het aangevoerde ziet niet op eiseres zelf. Eiseres dient met betrekking tot haar persoon feiten en omstandigheden aan te voeren die haar vrees voor vervolging rechtvaardigen. Daar is eiseres niet in geslaagd.

11. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder op goede gronden geoordeeld dat eiseres niet aangemerkt kan worden als verdragsvluchteling en dat zij aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 geen aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen. Tevens bestaat er evenmin grond voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

12. Ten aanzien van het beroep van eiseres op artikel 29, eerste lid, onder e en f, van de Vw 2000 overweegt de rechtbank als volgt. De rechtbank stelt allereerst vast dat de partner van eiseres bij besluit van 8 september 2006 een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd is verleend. Ter beoordeling staat derhalve of eiseres dezelfde nationaliteit heeft als haar partner en gelijktijdig met haar partner Nederland is ingereisd en zodanig afhankelijk is van haar partner dat zij om die reden behoort tot zijn gezin. De rechtbank is hieromtrent van oordeel dat het beroep van eiseres op deze gronden niet kan slagen nu de partner van eiseres de Azerbeidjaanse nationaliteit heeft. Dit wordt door partijen niet betwist. Tevens wordt door partijen niet betwist dat eiseres de Armeense nationaliteit heeft. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft geoordeeld dat eiseres niet in aanmerking komt voor vergunningverlening op grond van artikel 29, eerste lid, onder e en f, van de Vw 2000. De stelling van eiseres dat deze artikelleden discriminatoir zijn volgt de rechtbank niet nu dit standpunt niet nader is onderbouwd.

13. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 27 maart 2007 in tegenwoordigheid van L.E. Huberts als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP**27 MRT 2007****Rechtsmiddel:**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Mr. P.M. VAN DER ROEST
Advocaat & Procureur
Mediator NMI

Aan de Voorzitter van de
Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
"Hoger beroep Vreemdelingenzaken"
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

tevens fax 070-365 13 80

APPÈLSCHRIFT

inzake :
IND nr : 0111-11-8001
V.nr. :
geboren :
Nationaliteit : Armeense

en haar minderjarige kinderen:

naam :
V.nr. :
geboren :
Nationaliteit : Armeense

naam :
V.nr. :
geboren :
Nationaliteit : Armeense

Nijmegen, 11 april 2007

Geeft eerbiedig te kennen:

, van Armeense nationaliteit, geboren op , mede namens
haar minderjarige kinderen geboren op en
geboren op , van Armeense nationaliteit, wonende te aan de
verder te noemen appellante, te dezer zake woonplaats kiezende te
6521 JB Nijmegen aan de Berg en Dalseweg 13, ten kantore van de advocaat en procureur mr
P.M. van der Roest, die verklaart tot het indienen van het onderhavige beroep bepaaldelijk te
zijn gevolmachtigd door appellante, met het recht van substitutie, dat appellante hierbij hoger
beroep instelt tegen het in kopie bijgevoegde afschrift van de uitspraak van de Rechtbank te 's-
Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, gedateerd 27 maart 2007, en verzonden op 27 maart
2007, onder procedurenummer 06 / 48781 waarbij:

Het beroep gericht tegen het besluit d.d. 8 september 2006 van de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst, ongegrond wordt verklaard.

Berg en Dalseweg 13 / 6521 JB Nijmegen / t 024 3243311 / f 024 3243313 / e pmvdroest@planet.nl

Behoudens voor zover de door ons afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering in voorkomend geval aanspraak op een uitkering geeft, wordt door ons geen aansprakelijkheid aanvaard.

Dit appèlschrift berust op de navolgende grieven:

Grief I.

De rechtbank is van oordeel (R.O. 10) dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen overwegen dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij persoonlijk te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Uit de verklaringen van appellante is volgens de rechtbank niet aannemelijk geworden dat er sprake was van een specifiek op de persoon van appellante gerichte belangstelling. Daartoe acht de rechtbank redengevend dat appellante is verhoord over de verblijfplaats van haar partner en dat zij na twee dagen is vrijgelaten door de politie. Na deze vrijlating heeft appellante geen problemen ondervonden van de zijde van de Armeense autoriteiten.

Appellante kan zich niet verenigen met deze overweging.

Uit de overwegingen blijkt namelijk dat de rechtbank de verklaringen zoals die destijds door appellante zijn afgelegd in het nader gehoor van 13 november 2001 onvolledig heeft weergegeven waarmee het relaas van appellante op een onzorgvuldige wijze is beoordeeld.

Appellante heeft namelijk verklaard in het nader gehoor d.d. 13 november 2001 op pagina 4 alinea 2:

"Op 13 oktober 2001 kwamen vroeg in de ochtend politiemensen. Ze namen mij mee naar het politiebureau. Ik gaf mijn kind borstvoeding. Ik vroeg wat ik met mijn kind moest doen. De politie zei dat ik mijn kind bij de burens moest laten. Dus ik werd 2 dagen vastgehouden op het politiebureau. Zij stelden mij vragen. Ze scholden mij uit. Ze sloegen mij. Ze wilden van mij weten waar mijn man was. Ze zeiden tegen mij dat als ik hem niet zou aangeven, ze mij in de gevangenis zouden stoppen. Ze vroegen waarom hij illegaal in het land verbleef en waarom hij zich niet had gemeld bij de autoriteiten. Ik vertelde wat hij allemaal had gedaan. Op de eerste dag heb ik meteen verteld waar mijn man was. Ik vertelde aan de politie dat hij zich niet had aangemeld, omdat hij toen hij naar Armenië kwam, er een oorlog aan de gang was en hij niet in het leger wilde gaan. Ik heb wel gezegd dat mijn man in ... was Maar ze konden hem niet vinden. Ze begonnen mij te mishandelen en te bedreigen. Ze geloofden mij niet. Ze zeiden dat ik de waarheid moest spreken. Ze vroegen waar mijn man zich al die tijd mee bezig heeft gehouden, of hij misschien een spion was. Ze bonden mij vast aan een stoel. Ze sloegen met een gummiknuppel op mijn voetzool. Ze lieten mij twee dagen later gaan. *Ze waarschuwden dat ik Armenië niet mocht verlaten omdat ze mij nog zouden roepen.*" (Cursivering door bepaaldelijk gevolmachtigde).

Uit het vrije relaas van appellante blijkt dat zij door de politie na 2 dagen is vrijgelaten onder de voorwaarde dat zij beschikbaar moest blijven. Appellante vreesde derhalve dat zij voor een tweede keer zou worden opgehaald en dat zij dan opnieuw slachtoffer zou worden van bedreigingen en mishandelingen door de politie.

Dat appellante voorts na haar vrijlating geen problemen meer van de zijde van de politie heeft ondervonden is het gevolg van het feit dat zij vrijwel direct na haar vrijlating Armenië samen met haar partner is ontvlucht.

Gelet op het vorenstaande is appellante dan ook de mening toegedaan dat de rechtbank op onzorgvuldige wijze met haar relaas is omgegaan en dat dientengevolge de rechtbank op onzorgvuldige wijze tot haar overweging is gekomen dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij persoonlijk heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Het relaas van appellante duidt immers op het zijn van slachtoffer in de zin van zogenaamde "Sippenhaft".

Grief II

De rechtbank is van oordeel (R.O. 12) dat verweerder op goede gronden heeft geoordeeld dat appellante niet in aanmerking komt voor een vergunningverlening op grond van artikel 29, eerste lid, onder e en f van de Vw 2000. De rechtbank overweegt voorts dat de stelling van appellante dat deze artikelleden discriminatoir zijn niet volgt omdat dit standpunt niet nader is onderbouwd.

Appellante kan zich met deze overweging niet verenigen. Artikel 29, eerste lid, onder e en f, van de Vw 2000 stellen dat:

e. die als echtgenoot of echtgenote of minderjarig kind feitelijk behoort tot het gezin van de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, die dezelfde nationaliteit heeft als die vreemdeling en gelijktijdig met deze vreemdeling Nederland is ingereisd dan wel is nagereisd binnen drie maanden, nadat aan de vreemdeling bedoeld onder a tot en met d, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, is verleend;

f. die als partner of als meerderjarig kind zodanig afhankelijk is van de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, dat hij om die reden tot het gezin van deze vreemdeling, die dezelfde nationaliteit heeft als deze vreemdeling en gelijktijdig met deze vreemdeling Nederland is ingereisd dan wel is nagereisd binnen drie maanden, nadat aan de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, is verleend;

(cursivering door bepaaldelijk gevolmachtigde).

Appellante is van mening dat het opnemen van de eis van het hebben van dezelfde nationaliteit in strijd is met artikel 1 van de Grondwet; het gelijkheidsbeginsel en het verbod op discriminatie "op welke grond dan ook". De ruime zinssnede in artikel 1 "op welke grond dan ook" geeft naar de mening van appellante aan dat de eis van het hebben van dezelfde nationaliteit in de artikel leden e en f van artikel 29 Vw 2000 als discriminatoir en derhalve als strijdig met artikel 1 Grondwet van de Staat der Nederlanden moet worden beschouwd.

Voorts meent appellante dat de eis van het hebben van dezelfde nationaliteit ook strijdig is met de Conclusions on the International Protection of Refugees zoals opgesteld door de UNHCR. In No. 15 (XXX) Refugees without an asylum country staat onder de 'General principles' vermeld dat:

Considered that States should be guided by the following considerations:

General principles

- (d) Decisions by States with regard to the granting of asylum shall be made without discrimination as to race, religion, political opinion, nationality or country of origin;
- (e) In the interest of family reunification and for humanitarian reasons, States should facilitate the admission to their territory of at least the spouse and minor or dependent children of any person to whom temporary or durable asylum has been granted;

Artikel 29, eerste lid, onder e en f Vw 2000 is duidelijk in strijd met deze General principles zoals opgesteld door de UNHCR bij het beoordelen van asielaanvragen en met name bij het beoordelen van de verblijfssituatie van gezinsleden van de persoon die tijdelijk of langdurig verblijf op grond van asiel is toegestaan. De UNHCR geeft immers te kennen dat er een beslissing dient te worden genomen op een asielaanvraag zonder dat daarbij gediscrimineerd mag worden op grond van nationaliteit, en met betrekking tot gezinshereniging staat er vermeld dat dit in de ruimste zin moet worden uitgelegd en staat er duidelijk niet vermeld dat in dit kader door de Staat gebruik mag worden gemaakt van onderscheid op het gebied van nationaliteit.

Aan de partner van appellante is bij besluit van 8 september 2006 asiel voor onbepaalde tijd verleend. Gelet op het vorenstaande had de Staatssecretaris met inachtneming van de General principles van de UNHCR ook aan de tot het gezin van de man behorende appellante en de minderjarige kinderen asiel voor onbepaalde tijd behoren toe te kennen.

De rechtbank heeft derhalve niet het bepaalde in de Grondwet noch de aanbevelingen van de UNHCR in acht genomen bij haar overwegingen terzake. De uitspraak is dan ook niet met de vereiste zorgvuldigheid en met inachtneming van het geschreven recht tot stand gekomen.

Petitum:

Redenen waarom appellante u verzoekt het bestreden besluit te vernietigen, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr P.M. van der Roest
bepaaldelijk gevolmachtigde

Producties: 1 kopie uitspraak